

În cursul anului 1462 și la începutul anului următor, vreme în care s-au petrecut evenimentele amintite mai sus, s-a desfășurat misiunea diplomatică în Europa răsăriteană a legatului papal Nicolae de Modrussa¹. Însărcinat cu o importantă misiune legată de proiectul de cruciadă antiotomană al lui Pius al II-lea, al cărui colaborator apropiat era, Nicolae de Modrussa sosește la Buda pentru a purta negocieri cu Matei Corvin. Aici a avut prilejul nu numai să-l vadă personal pe Vlad Țepeș, a cărui înfățișare fizică o descrie², dar și să audă din gura regelui Ungariei însuși relatarea actelor de cruzime ale domnului muntean. Reprodusă succint în textul lucrării lui Nicolae de Modrussa, *Historia de bellis Gothorum* — rămasă pînă în zilele noastre inedită, cu excepția citorva fragmente reduse —, relatarea lui Matei Corvin atestă *interesul direct* al regelui în consemnarea și difuzarea povestirilor despre cruzimile lui Vlad Țepeș:

« Povestea regele, confirmat fiind de secretarii care asistau la descriere, că patruzeci de mii de oameni de ambele sexe și de vîrste diferite, care aparțineau facțiunii potrivnice, au fost *cu puțin timp înainte* <s.n.> uciși din porunca acestuia (a lui Vlad Țepeș) prin cele mai rafinate suplicii. Pe unii i-a ucis frîngîndu-i sub roțile carelor, pe alții despuiați, jupuindu-le pielea pînă la măruntaie, pe alții așezați în țepe și fripți pe cărbuni încinși puși sub ei, pe alții străpungîndu-i cu țepe prin cap, prin piept, prin ombilic sau, ceea ce e josnic chiar și numai de povestit, prin șezut și prin mijlocul măruntaielor pînă sus în gură; și, pentru ca nici o formă de cruzime să nu lipsească, împlînta în ambii sîni ai mamelor țepe și înfigea în acestea pe copiii lor; în sfîrșit, pe alții îi ucidea prin alte chipuri, cît se poate de cumplite, torturîndu-i mai înainte cu felurite cazne, pe care cruzimea atroce a celui mai groaznic tiran a putut să le născocoască »³.

¹ G. Mercati, *Notizie varie sopra Niccolò Modrussense*, în *Opere Minori*, vol. IV, Città del Vaticano, 1937, p. 217—218. Unele informații din textul lui Nicolae de Modrussa privitoare la lupta lui Vlad Țepeș cu turcii, au fost folosite în articolul lui B. Cîmpina, *Victoria ostiilor lui Țepeș asupra sultanului Mehmed al II-lea*, în «Studii», XV (1962), 3, p. 545—546.

² Merită a fi subliniată corespondența desăvîrșită între portretul literar al lui Vlad Țepeș în textul lui Nicolae de Modrussa și cunoscutul portret anonim păstrat în castelul Ambras din Tirol.

³ Reproducem integral fragmentul referitor la Vlad Țepeș din textul lui Nicolae de Modrussa. După o scurtă expunere asupra originii și limbii românilor, autorul continuă astfel: « Horum tyrannum Draculum nomine, quo ipsi demonem appellant, dum Pii secundi pontificis maximi apud Hunnorum regem legati essemus, captivum vidimus, non quidem procero admodum corpore sed membroso sane ac valido, truci vultu atque horrendo, pregrandi et adunco naso, inflatis naribus, tenui et modice rubenti facie, in qua glaucos patentesque oculos extantia opido cillia vallabant et nigrantia multo villosa supercilia minaces ostentabant; abrasis preterea genis mentoque omni, superiorum laborum parte dumtaxat excepta. Tumentia tempora testae molem augebant. Taurinum collum erectam cervicem latis connectebat humeris, ad quos subnigri crispantes capilli pertinebant. Narrabat rex, fidem notariis facientibus qui descriptioni intenderant, quadraginta hominum milia promiscui sexus atque aetatis, qui contrarie factionis essent, iussu ipsius per exquisita supplicia paulo ante necata. Hos carorum confractos rotis, illos detracta pelle viscere nudatos, alios verubus impositos subiectisque assatos prunis, alios trans caput, trans pectus alios, nonnullos per umbilicum, aliquos ab immo sedis (quod dictu quoque faedum est) per media viscera ad summum os stipitibus transfixos, et ne ullum deesset feritatis argumentum, matribus utroque in ubere infixos palos atque in illis natos impositos, aliosque aliis dirissimis enectos exemplis per varia prius tormenta excruciatos, quaecumque immanissimi tyranni seva crudelitas potuit excogitare... »

... Hoc in flexu tercio anno Pii secundi pontificis maximi impurissimus Mahometus Turcorum imperator, a compluribus Vlacchorum proceribus adversus tyrannum eorum Draculum nomine sollicitatus, Istro transmissus cum centum et quinquaginta pugnatoribus (corect: milibus pugnatorum) totam per Vlacchiam, diu illum persequutus, et tandem in quodam monte eum nactus obsedit; in quo se Vlacchus, natura loci fretus, cum viginti quatuor milibus qui eum sponte